

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 04 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Angheluța Natalia xxxxx, născută la xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.10.2019 – 04.12.2019

instanța de apel: 20.12.2019 – 20.07.2020

instanța de recurs: 14.09.2020 – 10.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 04 decembrie 2019, Angheluța Natalia a fost recunoscută vinovată în baza art. art. 213 lit. b), 361 alin. (1) Cod penal, și condamnată cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală:

- pe art. 213 lit. b) Cod penal – la 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistenței medicale pe un termen de 2 ani;

- pe art. 361 alin. (1) Cod penal – 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni lui Angheluța Natalia de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistenței medicale pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicate condamnatei Angheluța Natalia s-a suspendat condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a obligat condamnată Angheluța Natalia, ca în perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare sentința.

S-a dispus neexecutarea pedepsei cu închisoarea aplicate condamnatei Angheluța Natalia, dacă în perioada termenului de probă fixat de instanță condamnată nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatei Angheluța Natalia în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 30 030 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Angheluța Natalia fiind angajată în temeiul ordinului nr. xxxxx din 05.01.2004 a medicului-șef al Instituției Medico-Sanitare Publice Stația Zonală Asistentă Medicală Urgentă „SUD” Dumitru Bzovii în funcția de felcer (asistent medical) în cadrul echipei asistență medicală urgentă în subdiviziunea teritorială Substația Asistență Medicală Urgentă Cantemir, Punctul Asistență Medicală Urgentă Ciobalaccia, la 28.10.2018, orele 08.00, a preluat împreună cu infirmiera Olga Cârnaț și șoferul Vasilii Șișcov, serviciul.

La data de 29 octombrie 2018, orele 03.30, fiind în exercițiul funcției în Punctul Asistență Medicală Urgentă Ciobalaccia, Angheluța Natalia a recepționat un apel prin serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112, fiind înștiințată despre îmbolnăvirea subită a trei copii. În 15 minute echipa formată din felcerul Angheluța Natalia, infirmiera Cârnaț Olga și șoferul Șișcov Vasilii s-a deplasat cu ambulanta de model UAZ xxxxx la domiciliul cet. Damaschin Nicolae în s. xxxxx, r-nul xxxxx, unde se aflau copiii.

Felcerul Angheluta Natalia cu infirmiera Cârnaț Olga au intrat în casă, unde au depistat minorii xxxxx, născută la xxxxx, xxxxx, născută la xxxxx, și xxxxx, născut la xxxxx, culcați pe pat, simțindu-se rău, fiind palizi și având vome repetate. Conform fișelor de solicitare a pacienților cu nr. xxxxx, nr. xxxxx și nr. xxxxx din data de 29.10.2018, felcerul Angheluta Natalia a stabilit la minori gradul II (cod galben) de urgență și a indicat în fișe acuze: dureri epigastrice, vome repetate începând cu ora 23.30 din data de 28.10.2018, cefalee, amețeli generalizate, stabilindu-le diagnostic prezumptiv „Gastroenterită acută”. Asistența medicală acordată de Angheluța Natalia a durat aproximativ 40 minute și a constat în examinarea vizuală a copiilor, măsurarea tensiunii arteriale, febrei, administrarea medicamentelor „Papaverin”, „Metroclorpramid”, „Reghidron” și întocmirea fișelor de solicitare.

În cadrul asistenței medicale, în lipsa consimțământului de refuz al reprezentantului legal Solovei Liudmila de a interna în spital pacienții minori, dându-și seama de acțiunile sale și eventualele riscuri și consecințe ce comportă lipsa intervenției medicale, felcerul Angheluța Natalia intenționat a falsificat fișele de solicitare a pacienților cu nr. xxxxx, nr. xxxxx și nr. xxxxx din data de 29.10.2018, ce constituie acte oficiale, prin introducerea la punctul 46.3 din rubrica „Refuz transportare în IM” a datelor denaturate și aplicarea inscripțiilor manuscrise „refuz și semnătura Solovei” din numele cet. Solovei Liudmila, lipsind-o astfel pe prima de dreptul de a decide referitor la dorința beneficierei asistenței medicale. Nefiind spitalizați, pacienții minori au fost lipsiți de examinări profunde clinice și paraclinice, lăsați fără supraveghere medicală și medicația necesară.

În lipsa monitorizării dinamici, ameliorării stării pacienților, felcerul Angheluța Natalia a recomandat cet. Liudmila Solovei doar adresarea către medicul de familie pentru consultare în dimineața zilei și, fără a oferi informații depline, inteligibile despre starea sănătății copiilor, etapele tratamentului, riscurile și rezultatele scontate, conținutul fișelor pacienților, a părăsit domiciliul.

Aționând ilegal, contrar drepturilor, intereselor pacienților, încălcând regulile și metodele de acordare de asistență medicală, Angheluța Natalia, în timpul acordării asistenței medicale, la fel nu a asigurat întocmirea completă și corectă a fișelor de solicitare cu nr. xxxxx, nr. xxxxx și nr. xxxxx din data de 29.10.2018 în privința pacienților minori xxxxx, xxxxx și xxxxx, necompletând pct. 7 la rubrica „Categorii solicitări urgente majore”, pct. 14 la rubrica „Complicații”, pct. 15 la rubrica „Eficacitatea măsurilor în caz de complicații”, pct. 35 la rubrica „AMU Acordată”, etc.

Urmare a inacțiunilor și acțiunilor ilegale, atitudinii neglijente față de obligațiile de serviciu, de regulile și metodele de acordare a asistenței medicale din partea felcerului Angheluța Natalia, starea copiilor s-a înrăutățit considerabil, pe care motiv la orele 06.59 serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112 a fost alertat suplimentar.

Același echipaj în frunte cu felcerul Angheluța Natalia, la orele 07.10 au sosit la domiciliul cet. Damaschin Nicolae, unde după 5 minute de examinări i-au preluat pe minorii xxxxx, xxxxx și mama lor Solovei Liudmila în stare gravă cu suspectie de intoxicare acută și i-au transportat la Spitalul raional Cantemir. La fel, felcerul Angheluța Natalia a solicitat o ambulanță suplimentară, care în circa 20 minute i-a preluat pe minorul xxxxx și xxxxx în stare gravă, transportându-i la Spitalul raional Cantemir. Medicii de gardă ai secției de reanimare din Spitalul raional Cantemir au întreprins măsuri de resuscitare timp de 40 minute, conduita terapeutică fiind asistată prin telefon pe linia „AVIASAN” de medicul reanimatolog Alexandru Donea.

Intervenția neeficientă și tardivă a asistenței medicale urgente acordată de Angheluța Natalia a generat la data de xxxxx ora 09.35 și ora 12.50, în Spitalul raional Cantemir, decesul surorilor xxxxx și xxxxx, iar la ora 20.05, în Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și a Copilului, decesul minorului xxxxx. Conform concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară medico-legală nr. xxxxx din 12.12.2018, nr. xxxxx din 14.12.2018 și nr. xxxxx din 14.12.2018, cauza decesului minorilor a constituit intoxicația acută cu o substanță toxică chimică (fosfură de aluminiu), componentă a pesticidului „Valsafid”.

Acțiunile felcerului Angheluța Natalia în cadrul acordării asistenței medicale, contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, unde se proclamă că statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică; art. 5 din Legea cu privire la drepturile și responsabilitățile pacienților, care prevede că pacientul are dreptul la atitudine respectuoasă și umană din partea prestatorului de servicii de sănătate; la securitate a vieții personale, integritate fizică, psihică și morală; la reducere a suferinței și atenuare a durerii, provocate de o îmbolnăvire și/sau intervenție medicală, prin toate metodele și mijloacele legale disponibile, determinate de nivelul existent al științei medicale și de posibilitățile reale ale prestatorului de servicii de sănătate; art.10 alin. (1) și art.14 alin. (3) din Legea ocrotirii sănătății, care stabilește că lucrătorii medico-sanitari sunt obligați să-și perfecționeze continuu cunoștințele profesionale și poartă răspundere pentru incompetența profesională și încălcarea obligațiilor profesionale, conform legislației în vigoare; art. art. 36 - 40 ale Codului deontologic al lucrătorului medical și al farmacistului, care stipulează că lucrătorul medical trebuie să ofere pacientului, la cererea acestuia, informații depline și inteligibile despre starea sănătății sale, despre etapele tratamentului, riscurile și rezultatele scontate; în cazul în care sunt întocmite documente medicale, persoana la care se referă documentul emis trebuie informată cu privire la conținutul acestuia; maniera de prezentare a informației trebuie să inspire optimism, speranță și încredere, fără a omite importanța factorului psihic; lucrătorul medical trebuie să respecte dreptul de decizie al pacientului, fără a-i impune convingerile personale și fără a exercita presiuni psihice asupra acestuia; pct.3.2 și pct. 3.3 a fișei postului felcerului Angheluța Natalia, potrivit cărora aceasta era responsabilă de dirijarea echipei de asistență medicală urgentă și coordonarea activității acesteia la locul intervenției; completarea calitativă, conform cerințelor în vigoare a fișelor de solicitare a asistentei medicale de urgență (formular 110/e); transportarea pacientului în caz de agravare accentuată a stării de sănătate în cea mai apropiată instituție spitalicească; să respecte normele etico-profesionale; completarea fișei de solicitare conform cerințelor cu

solicitarea semnăturii pacientului/tutelei de luare la cunoștință sau refuz de examinare, tratament, internare; prevederile Clasificărilor („Color-Cod”) urgențelor medico-chirurgicale la etapa de pre spital pentru utilizarea practică de către serviciul de dispecerat 903 (112) al secției operative al Stației Asistență Medicală Urgentă, aprobate prin Ordinul Ministrului Sănătății nr.85 din 30.03.2009 cu privire la organizarea și funcționarea Serviciului de Asistență Medicală Urgentă din Republica Moldova, care stipulează că sub codul galben se includ urgențele medico-chirurgicale care indică un potențial pericol de agravare a stării sănătății bolnavilor dacă nu sunt asistați prompt și urgențele respective necesită rezolvare rapidă, indiferent de faptul absentei pericolului pentru viață; etc.

Astfel, felcerul Anghelută Natalia îndeplinind necorespunzător obligațiile de serviciu, încălcând din neglijență regulile de acordare a asistenței medicale prevăzute de cadrul legal și reglementările interne menționate supra, a gestionat defectuos situația de criză, nu a reacționat prompt, nu a asigurat asistență medicală calificată necesară conform rigorilor, s-a implicat ineficient și tardiv, fapt ce a determinat decesul minorilor xxxxx, a.n. xxxxx, xxxxx, a.n. xxxxx, și xxxxx, născut la xxxxx, cauza decesului având legătură cauzală cu inacțiunile felcerului Angheluța Natalia din 28.10.2018.

Spitalizarea copiilor la prima solicitare a asistenței medicale urgente pentru stabilirea corectă a diagnosticului și tratament specializat dădeau speranțe de a evita survenirea decesului pacienților, fapt confirmat prin concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală în comisie nr. xxxxx din 26.02.2019, nr. xxxxx din 22.02.20 19 și nr. xxxxx din 26.02.2019.

Respectivele acțiuni și inacțiuni ale inculpatei Angheluța Natalia au fost încadrate de organele de urmărire penală în baza art. 213 lit. b) Cod penal, conform indicilor: încălcarea din neglijență de către un lucrător medical a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, cu cauzarea decesului pacienților.

În afară de aceasta, în perioada de timp cuprinsă între data de 29.10.2018, orele 03.30, și data de 30.10.2018, orele 12.00, Angheluța Natalia, fiind în exercițiul funcției în cadrul echipei asistență medicală urgentă în subdiviziunea teritorială Substația Asistență Medicală Urgentă Cantemir, Punctul Asistență Medicală Urgentă Ciobalaccia, urmărind scopul confecționării, deținerii unor documente oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, având acces liber la fișele de solicitare a pacienților cu nr. xxxxx, nr. xxxxx și nr. xxxxx din data de 29.10.2018, care se atribuie la acte oficiale, și fiind responsabilă de completarea calitativă, corectă și deplină a acestora în conformitate cu prevederile pct.3.2 și pct. 3.3 ale fișei postului felcerului și actelor normative indicate mai sus, în lipsa

consimțământului pacienților , care dispun de anumite drepturi și obligații, lipsindu-i de dreptul de a decide referitor la acordarea asistenței medicale, în fișele cu nr. xxxxx, nr. xxxxx și nr. xxxxx din data de 29.10.2018, la punctul 46.3 rubrica "Refuz transportare în IM", intenționat, a introdus date denaturate și a aplicat inscripției manuscrise „refuz” și semnătura „Solovei” din numele cet. Solovei Liudmila (fapt confirmat prin concluziile expertizei judiciare grafoscopice nr. xxxxx din 05.07.2019), le-a deținut și folosit în scopul eliberării de obligația internării pacienților în spital, - acțiuni încadrate de organele de urmărire penală în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: confecționarea și deținerea documentelor oficiale false, care eliberează de obligații

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în secția justiție juvenilă a Direcției politici, reforme și protecția intereselor societății din cadrul Procuraturii Generale, Tomic Marian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri și încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 30 030 lei;

- avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei complimentare inculpatei Angheluța Natalia, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie anulată aplicarea pedepsei complimentare - privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistenței medicale pe un termen de 2 ani.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de fond a admis confuzie generalizată între termenii de suportare a cheltuielilor efective, care sunt prevăzuți în art. 227 și art. 228 Cod de procedură penală și noțiunea de „recuperare”, prevăzută în art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală;

- conform prevederilor art.227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate; reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor sau nimice în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituirea faptei; 5) cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate;

- conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului;

- instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportate și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsa sau căruia i-a fost aplicată pedeapsa, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suportate cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor;

- toate cheltuielile de judecată sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției;

- după pronunțarea unei sentințe de condamnare, legiuitorul a prevăzut în art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală un mecanism de recuperare a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu desfășurarea procesului penal, prin obligarea condamnatului de a compensa toate aceste plăți, excepție făcându-se doar în privința sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare;

- cheltuieli de judecată din prezenta speță reprezentând 30 030 lei pentru expertizele judiciare, nu se circumscriu excepțiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) din Cod de procedură penală, prin urmare, recuperarea lor urmează a fi pusă în sarcina condamnatului;

- legea procesuală prevede că achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare, adică legiuitorul a prevăzut compensarea cheltuielilor de judecată și în lipsa unei sentințe de condamnare, dar bazate pe constatarea dincolo de orice îndoială rezonabilă a vinovăției persoanei diferite justiției.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia a menționat că:

- la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de caracterul și gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal privind aplicarea pedepsei în limitele vizate în Partea Specială a Codul penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, sunt niște cerințe de care instanța de judecată trebuie să se călăuzească la stabilirea pedepsei;

- instanța de judecată urmează să țină cont de faptul că pedeapsa care necesită a fi numită inculpatului, nu urmează să cauzeze, suferințe fizice, precum că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât și altor persoane. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- art.213 lit.(b) Cod penal - prevede sancțiune complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen. Inculpatei Angheluța Natalia i-a fost stabilită pedeapsă principală sub formă de 1(un) an 6 (șase) luni închisoare, cu suspendare condiționată conform prevederilor art.90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă 2 ani. În acest context menționează că inculpata Angheluța Natalia are o vechime în profesie de 32 de ani în care nu a avut careva abateri, iar activitatea în domeniul asistenței medicale este unica sursă de venit;

- nici procurorul în cadrul examinării cauzei în prima instanță nu a solicitat privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistenței medicale;

- la materialele cauzei au fost anexate listele cu semnături a sute de locuitori din satele unde Angheluța Natalia își desfășoară activitatea, care își exprimă susținerea pentru ca ea să activeze în continuare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2020, s-a respins apelul avocatului Bantîș Victor în interesele inculpatei Angheluță Natalia.

S-a admis apelul procurorului în secția juvenilă a Direcției politici, reforme și protecția intereselor societății din cadrul Procuraturii Generale, Tomic Marian.

A fost casată sentința în latura civilă, cu rejudecare cauzei în această parte și pronunțare unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care s-a încasat de la Angheluța Natalia în beneficiu bugetului de stat cheltuieli judiciare în cuantum de 30 030 (treizeci mii treizeci) lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, și just a făcut concluzia că faptele penale reținute în culpa inculpatului Angheluța Natalia din 29.10.2018 orele 03.30 și data de 30.10.2018 orele 12.00, au avut loc și au fost săvârșite de către inculpata Angheluța Natalia în circumstanțele descrise. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat infracțiunile pe art. art. 213 lit. b) și art. 361 alin. (1) Codul penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, în aspect penal în sentința adoptată instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în rechizitoriul întocmit de procuror și cererea inculpatei privind examinarea cauzei în limitele art. 364¹ Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni și suspendarea condiționată a pedepsei închisorii aplicate lui Angheluța Natalia fixându-i un termen de probă de 2 ani. Sentința în aspectul penal cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiată poziția apărării, cu referire la faptul că inculpata nu urma să fie privată de dreptul de a exercita funcții în domeniul asistenței medicale, deoarece norma penală prevăzută la art. 213 Cod penal, stabilește și posibilitatea aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, reieșind din criteriile de individualizare a pedepsei penale, prin urmare norma legală are un caracter de dispoziție, fiind lăsată la aprecierea instanței opțiunea aplicării sau neaplicării pedepsei complementare. Conform art.78 alin.(2) Cod penal, "în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată".

În viziunea instanței de apel gravitatea faptelor infracționale de săvârșirea cărora a fost recunoscută vinovată inculpata Angheluța Natalia, precum și urmările prejudiciabile – care s-au soldat cu decesul a trei persoane, atestă imposibilitatea aplicării în privința inculpatei a prevederilor art. 78 alin.(2) Cod penal. În aceste condiții prin aplicarea pedepsei complementare se va asigura corectarea și reeducarea inculpatei, în cazul dat nefiindu-i aplicabile prevederile art.78 Cod penal, deoarece nu au fost constatate circumstanțe atenuante, or, faptul că inculpata Angheluța Natalia are o vechime în profesie de 32 ani și activitatea în domeniul asistenței este unica sursă de venit, nu constituie o circumstanță excepțională, ba mai mult anume în rezultatul exercitării activității medicale, prin încălcarea regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale de către Angheluța Natalia, a fost cauzat decesul a trei persoane.

Instanța de apel a reținut că ar fi total disproporționată sancțiunea aplicată inculpatei prin aplicarea doar a pedepsei principale și renunțarea la aplicarea pedepsei complementare în raport cu fapta comisă, or, în rezultatul atitudinii neglijente față de obligațiile de serviciu, de regulile și metodele de acordare a asistenței medicale, a survenit decesul a trei persoane astfel, întru restabilirea echității sociale, și atingerea scopului pedepsie penale, instanța concluzionează că, inculpata urmează a executa de rând cu sancțiunea penală sub formă de închisoare care a fost suspendată fixându-i inculpatei un termen de probă de 2 ani, și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul asistenței medicale pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apelantului, precum că au fost colectate semnături ale locuitorilor din satele unde Angheluța Natalia își desfășoară activitatea, iar aceștia își exprimă susținerea pentru ca ea să activeze în continuare or, pedeapsa complementară în speță este obligatorie, este proporțională urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii, dar și are scopul de a priva inculpata de dreptul de a desfășura activitate în domeniul asistenței medicale deoarece anume în urma exercitării funcției de felcer în domeniul asistenței medicale a fost constatată infracțiunea, iar aplicarea pedepsei complementare nu ar admite alte încălcări din partea inculpatei.

Instanța de apel a notat că nu poate menține sentința primei instanțe în partea admiterii cheltuielilor judiciare solicitate de procuror pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză, și urmează să caseze sentința primei instanțe și în această parte.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că procurorul solicită încasarea de la Angheluța Natalia a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 30030 lei, în legătură cu efectuarea raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 22 februarie 2019, raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din

26 februarie 2019, raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 26 februarie 2019 și raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 05 iulie 2019.

Potrivit art.227 alin.(1), (2) pct.1 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

În acest sens, potrivit prevederile art. 229 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

În această ordine de idei, instanța de apel a atras atenția la faptul că, art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, urmează a fi interpretat ținând cont de modificările operate prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018. Prin Legea respectivă, a fost exclus aliniatul (2) al art.143 din Codul de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula.

În sensul dat, instanța de apel a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru actele procesuale, deoarece expertizele au fost efectuate după intrarea în vigoare a modificărilor sus-menționate. Or, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Totodată, instanța de apel a menționat că efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatei condamnată pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Totodată, instanța de apel a constatat că temeiuri de a o scuti pe inculpata Angheluța Natalia de la plata cheltuielilor judiciare și a le trece în contul statului la caz lipsesc.

Astfel, reieșind normele legale enunțate supra, instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la inculpata Angheluța Natalia în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 2000 lei și anume: 30 030 lei și anume: 8960 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. xxxxx din 22 februarie 2019, 8960 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. xxxxx din 26 februarie 2019, 8960 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. xxxxx din 26 februarie 2019, și 350 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 05 iulie 2019.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat casarea integrală a deciziei și parțială a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie anulată aplicarea pedepsei complementare în privința inculpatei.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia a menționat că:

- instanța de judecată urmează să țină cont că pedeapsa care necesită a fi numită inculpatului, nu urmează să cauzeze, suferințe fizice, precum că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cit și altor persoane. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de - neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- prima instanță cu toate că procurorul nu a cerut aplicarea pedepsei complementare nu a motivat necesitatea aplicării acesteia;

- în partea motivată a deciziei instanței de apel în partea „Aprecierea instanței de apel” pagina 11 aliniatele 1 și 2 se indică: "...Conform prevederilor art.78 alin.(2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată. Deci, normele materiale raportate la speță atestă, că aplicarea sau

neaplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este lăsată la aprecierea instanței de judecată, care urmează să o decidă în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei....”;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzii asupra obligativității aplicării pedepsei complementare în cazul art.213 Cod penal, deoarece nu sânt constatate circumstanțe atenuante conform prevederilor art.78 Cod penal, însă, această constatare este irelevantă la speța dată, unde pedeapsa complementară nu este obligatorie;

- aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistentei medicale pe un termen de 2 ani este mai repede o protejare a inculpatei Angheluța Natalia, care în prezent în condițiile pandemiei CQVID-19, când este o lipsă acută de personal medical, mulți din ei în exercițiul funcției s-au contaminat de această maladie și au decedat, continuă zilnic să-si îndeplinească datoria profesională riscând cu propria viață;

- concluziile instanței de apel nu corespund situației de fapt, deoarece în prezent în instanța de judecată se află pe rol cauza penală în privința rudei apropiate a victimelor, care a depozitat în casa în care locuiau substanțele chimice (îngrășăminte agricole) cu care acestea s-au intoxicat, ceea ce și de fapt a dus la decesul acestora, iar expertizele pentru care statul a utilizat mijloacele bugetare, stau la baza actului de acuzare. Apărare nu a putut să prezinte careva probe în acest sens deoarece nu are acces la materialele cauzei penale menționate, însă nici procurorul având sarcina probațiunii și având pârghiile legale în acest sens nu a prezentat careva acte sau concluzii ce ar combate poziția apărării.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare a deciziei instanței de apel și a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit recursului ordinar declarat de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia, acesta invocă de drept temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În argumentarea recursului ordinar declarat la caz, partea apărării susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată în partea aplicării pedepsei complementare în privința inculpatei, criticând în esență modul aprecierii de către instanțele de fond a probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii imputate inculpatei, precum și faptul că cheltuielile judiciare urmează a fi trecute în contul statului.

Așadar, temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea apărării.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 alin. Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat casarea sentința primei instanțe în latura civilă, pronunțând în acest sens o hotărâre corectă prin care s-a încasat de la Angheluța Natalia în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în cererile de apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei Angheluța Natalia și admiterea apelului procurorului, cu casarea sentinței în latura civilă, pronunțând în acest sens o hotărâre nouă potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care s-a încasat din contul inculpatei Angheluța Natalia în beneficiul statului cheltuielile judiciare în cuantum de 30 030 lei, în rest sentința fiind menținută, precum a fost expusă mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

Totodată, Colegiul penal reține că, deși recurentul în recursul declarat a făcut referire la temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului și motivele invocate, Colegiul penal reține că recurentul semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatei pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, Cod penal.

Colegiul conchide că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Angheluța Natalia a săvârșit infracțiunea imputată ei, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că, în privința inculpatei Angheluța Natalia nu urma a fi aplicată pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul asistenței medicale pe un termen de 2 ani, Colegiul notează că art. 213 lit. b) Cod penal prevede că, încălcarea din neglijență de către medic sau de către un alt lucrător medical a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale, dacă aceasta a cauzat decesul persoanei, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Astfel, Colegiul penal atestă că doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatei este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunilor, atitudinii inculpaților față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatei fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatei conform prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca

o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Angheluța Natalia xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda